

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 62 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilbagesendt til Folketinget.

Man gik saa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 488; Udvalgte Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1583).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Maegaard): Ved Fremsettelsen af Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse gjorde den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Antallet af Indfødsretsansøgere i Aar er noget mindre end i Fjor. Der er paa Lovforslaget optaget 1 228 Personer, og hvis de af Ministeren og af Udvalget stillede Ændringsforslag vedtages, vil Antallet stige til 1 279, medens der paa Lov af 29. Marts var optaget 64 flere, nemlig 1 343. Der bliver altsaa en Nedgang i Sammenligning med i Fjor, men Tallet er dog det næststørste, der har været noget Aar. I Betænkningen er gjort Rede for, hvor mange der i hvert Tiaar lige siden 1850 og i 5-Aars Perioden 1920—24 har faaet dansk Indfødsret ved Naturalisation, og Tallene viser, som ærede Medlemmer vil se, en meget stærk Stigning: fra mindre end 200 i hvert af de to første Tiaar efter Grundlovens Givelse til ca. 800 i 1880—89, henvend 4 000 i 1900—09 og ca. 5 200 i 1910—19. I Femaarene 1920—24 er Tallet 4 400. Og herved maa jo erindres, at siden 1899 angaar Naturalisationen ikke blot de paa Lovene nævnte Personer, men en Mands Naturalisation omfatter hans Hustru og Ægtebørn under 18 Aar, ligesom et Barn under 18 Aar, der er født udenfor Ægteskab, omfattes af Moderens Naturalisation, hvilket vil sige, at Tallet for de sidste 25 Aar i Virkeligheden er betydeligt større end anført.

Hvis man ser bort fra de paa Lovforslaget optagne Ansøgere, der er født her i Landet — Grundene til, at disse ikke har dansk Indfødsret, er der gjort Rede for i

Betænkningen —, bliver der 824 tilbage, hvoraf næsten Halvdelen stammer fra Sverige. Antallet af svenske Ansøgere er ret konstant i de senere Aar, ca. 375. I det sidste Par Aar har der været adskillige Ansøgere fra Polen, Rusland, Letland og Litauen, i Aar bliver det samlede Antal fra disse Lande saaledes ca. 100.

Jeg skal ikke her gentage de ret udførlige Oplysninger i Betænkningen vedrørende Ansøgernes Alder og Livsstilling og Varighed af deres Ophold i Danmark. Og med Hensyn til deres Fordeling efter Opholdssted skal jeg nøjes med at nævne, at 536 eller 44 pCt. af Ansøjerne er bosat i Hovedstaden; i samtlige Købstæder bor kun halvt saa mange — 265 —, og af disse hører over en Trediedel hjemme i de 4 sønderjydske Købstæder. Et lignende Forhold viser sig for Landdistrikternes Vedkommende, idet næsten 40 pCt. af de paagældende Ansøgere er bosat i de sønderjydske Landsdele. Alt i alt har 264 af Ansøjerne deres Hjem i Sønderjylland.

I Betænkningen er endvidere omtalt, hvor mange af de paa Lovforslaget optagne Personer der har faaet Fattighjælp, og i hvilke Tilfælde man har gjort Undtagelser fra de almindelige Frister for Optagelse paa Indfødsretslovene af Personer, der har modtaget Fattigunderstøttelse. Det kan for Eksempel skyldes, at Hjælpen kun har været af ringe Omfang og er tilbagebetalt, eller at vedkommende er danskfødt og enten altid eller dog i mange Aar har boet her i Landet.

Udvalget har som sædvanlig fra Ministeriet modtaget en Fortegnelse over, hvor mange Afslag der er givet paa Andragender om Optagelse paa Lovforslaget og om Aarsagerne hertil, og Udvalget har efter at have gennemgaaet Listen afholdt et Samraad med Indenrigsministeren om Betingelserne for Optagelse paa Indfødsretslovene af Personer, der er født og opdraget i de sønderjydske Landsdele, men har opholdt sig en Aarrække i Udlandet, og af Personer, der er født i Flensborg eller i de umiddelbart Syd for Grænsen liggende Landsogne. Ministeren har i dette Samraad givet Oplysning om, hvorledes Ministeriet plejer at stille sig til Naturalisation af saadanne Ansøgere, særlig om, hvor lang Tids Ophold her i Landet der sædvanligvis kræves, og et Referat af disse Oplysninger er meddelt i Betænkningen. Hertil tillader jeg mig at henvise, idet jeg skal tilføje, at man ikke fra Udvalgets Side har fundet noget at bemærke til de Betingelser, Ministeriet i disse Tilfælde plejer at stille.